

Του **Γ. Σιώζου**

Μνημόνιο Νούμερο 4 ή αλλιώς εφεδρικό πρόγραμμα ή προληπτικά μέτρα, ύψους 9 δις. Το είχε πει αυτός ο Γρουσουζης ο Τόμσεν, αλλά είχε εκληφθεί ως κακογλωσσιά. Στόχος, πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ το 2018. Τίτλος της Ταινίας “Το 4ο Μνημόνιο βάφτηκε Κατακόκκινο”. “Κατακόκκινο” μιάς και το 3ο ήταν απλώς “Κόκκινο”. Σενάριο, Σκηνοθεσία πάλι, Γ. Δραγασάκης.

Ο νέος Φόσκωλος στη Νιοστή.
Ο άνθρωπος που βρίσκεται πάντα πίσω από τις κάμερες, φροντίζοντας επιμελώς να εκτίθεται όσο το δυνατόν λιγότερο στο .. Φακό αφήνοντας τους άλλους να εκτίθενται. Στο Φακό ντε.
Ξέρει καλά να γράφει σενάρια που επιβάλουν οι περιστάσεις, πιάνοντας τον “σφυγμό” της εποχής και να χειρίζεται με μαεστρία τους “ηθοποιούς”, έχοντας αδυναμία στους ερασιτέχνες.

Το Ντεκόρ έχει στηθεί.
Εξαντλητικές ολονύχτιες διαπραγματεύσεις, διαρροές στον τύπο για μάχες σώμα με σώμα. Σπέσιαλ εφέ, η μεταφορά των αποθεματικών των Νοσοκομείων, του ΟΑΕΔ, της Βουλής, στην Τράπεζα της Ελλάδας, “οχυρωματικά” έργα που να φαίνονται ότι τελούν υπό κατάρρευση. Διάχυτος ο φόβος, τοπίο στην ομίχλη και στο βάθος το “Έρεβος”.
Αδυναμία καταβολής μισθών και συντάξεων, παύση της λειτουργίας των Νοσοκομείων και της παροχής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, ακόμη και κλείσιμο των σχολείων.

Η Χώρα απειλείται με Λουκέτο.
Όλα αυτά για να πληρωθεί το χρέος.
Για ένα καθαρό κούτελο ζούμε σ’ αυτή τη ζωή.

Πρόκειται για Χρέος Τιμής!!!

Προτεραιότητα έχουν οι Δανειστές.

Το Μάιο η χώρα, πρέπει να καταβάλει 460 εκ. Ευρώ και τον Ιούνιο 705.

Σύνολο 1 δις 165 εκατ. Ευρώ σε Τοκοχρεολύσια.

Εάν δεν δανειστεί για να καλύψει τα ... Δανεικά, θα αναγκαστεί να τα καταβάλει από τον κρατικό Προϋπολογισμό και εκεί παραμονεύει η Λάμια Χρεοκοπία.

Κάποιος πρέπει να σηκώσει το Σταυρό του Μαρτυρίου.

Το δράμα εκτυλίσσεται την Μεγάλη Εβδομάδα, των παθών. Εβδομάδα κορύφωσης του δράματος.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ΦΙΛΜ, έχει επενδύσει πολλά στον νέο Πρωταγωνιστή, το σύγχρονο Παιδί του Λαού, Α. Τσίπρα.

Παλιά δοκιμασμένη συνταγή από την ΚΛΑΚ ΦΙΛΜ, κάποιιοι κακόβουλοι την έλεγαν και ΚΛΑΚΑ ΦΙΛΜ, με πρωταγωνιστή τον καθ' όλα συμπαθή Ν. Ξανθόπουλο.

Σωστή επιλογή που έχει αποφέρει, μεγάλα κέρδη στο εκλογικό ταμείο.

Στο ρόλο του Σ. Καλογήρου, ο σκληρός Σόιμπλε, στο ρόλο του Γ. Μούτσιου ο κακός και αντιπαθής Τόμσεν, στο ρόλο του Βασιλάκη Καίλα, ο καλοσυνάτος και εργατικός, Ε.

Τσακαλώτος και στο ρόλο του Α. Μάτσα ο Κυριάκος Μητσοτάκης.

Επί το Λαϊκότερον "Κούλης" πάντα με την πλευρά των εκμεταλλευτών του ιδρώτα του Λαού, εγχώριων και Ξένων.

Για τον ρόλο της Στοργικής Μάνας είχε γίνει πρόταση από τον κο Μπαλτά στην κα Μέρκελ, να την υποδυθεί. Αλλά λόγω του υψηλού Κασέ της Φράου Μέρκελ, η προσπάθεια δεν ευοδώθηκε.

Έτσι η Σκηνή που η Στοργική μάνα ανοίγει την αγκαλιά της στον Αντιμερκελιστή υώ της, όταν αυτός ήταν μέλος του δεκαπενταμελούς του Σχολείου του, έχει αφαιρεθεί.

Η ΣΥΡΙΖΑ ΦΙΛΜ, σε μιά της επιλογή μόνον έχει ατυχήσει.

Σ' αυτήν του Βαρουφάκη.

Τον προσέλαβαν για Μινωτή και τους προέκυψε Σταυρίδης.

Ας είναι, τουλάχιστον βγήκε κερδισμένη η Φαρσοκωμωδία.

Τόσο στην περίπτωση του νέου Πρωταγωνιστή Α. Τσίπρα, όσο και του παλιού Ν. Ξανθόπουλου, εξακολουθεί να υφίσταται, το ίδιο μεγαλοφυές σκηνοθετικό και

ενδυματολογικό εύρημα.

Η αποφυγή της γραβάτας.

Σύμβολο της Μπουρζουαζίας.

Τα σύμβολα δεν έπαψαν να λειτουργούν, νοηματοδοτώντας.

Επειδή πρόκειται για σύγχρονο ψυχόδραμα, οι Φάμπρικες της Γερμανίας και του Βελγίου οι Στοές, έχουν αντικατασταθεί με τα Eurogroup και τις Συνόδους Κορυφής, εκεί του έλαχε η μοίρα να παλεύει με νύχια και με δόντια, ο σύγχρονος ενσαρκωτής των Λαϊκών πόθων, το “λαϊκό” παιδί, ο “Ριζοσπάστης” και συνάμα “Ρεαλιστής” και “Σόφρων” Α. Τσίπρας.

Παλεύει, Παίρνοντας αντιλαϊκά μέτρα σπαράζει η καρδιά του και τον παίρνει μερικές φορές από κάτω.

Αποδείξεις αδιάψευστες, οι μποτίλες της σαμπάνιας και οι ποσότητες του χαβιαριού, που έχουν καταναλωθεί στα κολαστήρια των “Εταίρων” Δανειστών – Βασανιστών.

Όπως είναι φανερό, πρόκειται για πλούσια υπερπαραγωγή.

Όχι σαν αυτές με τον Ν. Ξανθόπουλο, που την έβγαζε με ρετσίνα Μεσογείων και ελιές Καλαμών, άντε και καμιά ρέγγα ψημένη με εφημερίδα.

Ο Ε. Τσακαλώτος υδροκοπά.

Στο ρόλο του Λουστράκου, δεν προλαβαίνει να γυαλίζει Μοκασίνια Βρυξελλών και Τεξανές μπότες Δ.Ν.Τ.

Κακούργα κοινωνία.

Βάσανα που έχει ο “Σοσιαλισμός” και τί Θυσίες απαιτεί η Σωτηρία της Χώρας.

Ο Α. Τσίπρας πιέζεται, ασφυκτιά, ως άλλος Σαμψών απειλεί να γκρεμίσει το “Κοινό Ευρωπαϊκό μας Σπίτι”.

Δεν διαπιστώνει έστω και την παραμικρή σύσπαση, στα πρόσωπα των Δανειστών.

Τους διαβεβαιώνει πως δεν μπλοφάρει και αυτοί τον αντιμετωπίζουν μειδιώντας.

Καταβάλλει όλη την Μυϊκή δύναμη που διαθέτει προκειμένου να τους πείσει και αυτοί ξεσπούν σε ασυγκράτητα γέλια.

Ο Κούλης τον πλησιάζει με αργά και αθόρυβα βήματα και με εκείνο το βλέμμα της θανατηφόρας κόμπρας. Τον παροτρύνει να ενδώσει.

Απόλυτο αδιέξοδο.

Ο “Ριζοσπαστισμός” κάμπτεται, ο “Ρεαλισμός” επικρατεί, η “Σωφροσύνη” μπαίνει το τιμόνι.

Για την Ελλάδα ρε Γαμώτο αναφωνεί ο Πρωταγωνιστής.

Για τον “Σοσιαλισμό”, συμπληρώνει με την παιχνιδιάρικη φωνή του, ο Τσακαλώτος.

Το ρε Γαμώτο, δεν το είπε, δεν το επιτρέπει η Αγωγή του.

Βλέπεις είναι ένας Αστός που πρόδωσε την Τάξη του.
Βέβαια μερικές “κακές” αστικές έξεις του απέμειναν. Αλλά οι σικάτες. Μετοχές της BlackRock και όχι της Θεσσαλικής, των κολώβλαχων.
Πέφτουν οι υπογραφές σαν το χαλάζι και μες την γαλαντομία τους οι “Εταίροι” Δανειστές, παρέχουν στον “Γενναίο” Αλέξη, μιά νέα πιστωτική κάρτα, με ημερομηνία λήξης την επόμενη “Αξιολόγηση”.

Έτσι επέρχεται η ψυχική αποφόρτιση από το Δράμα που παίχτηκε επί της οθόνης.
Η Ζωή εν Τάφω ονομάζεται Ανάσταση και οι Θεατές που στην διάρκεια της ταινίας είχαν ταυτιστεί με τον Πρωταγωνιστή, ανακουφίζονται.
Αναρωτιούνται τί άλλο μπορούσε να κάνει;
Πέρα από τα γήπεδα, στα “γκισέ” των εφοριών, των τραπεζών και των Ασφαλιστικών ταμείων είναι η μοίρα της Ελλάδας να αναστενάζει.
Το αποδέχονται, ικανοποιούνται με το ψυχόδραμα που μόλις παρακολούθησαν επί της οθόνης.
Ένα όμως γεγονός τους προβληματίζει.
Αντί για τίτλους τέλους στην οθόνη, προβάλλει με τεράστια Γράμματα, η Λέξη ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ.